

Διὰ καλῆς προσαρμογῆς τοῦ τηλεφώνου ὡς καὶ δι' ἀρμοδίας συστάσεως τῶν τῆς ἀλεκτρικῆς συστοιχίας στοιχείων καὶ τέλος δι' ίσχυροῦ μικροφώνου ἀρκεῖ ἡ προσέγγισις τῆς πρώτης συσκευῆς πρὸς τὴν τελευτικῶν ἵνα παραγάγῃ τὸν τόνον. Ἐὰν ἦδη μεταβληθῇ ἡ ἀπὸ ἀλλήλων ἀπόστασις τῶν ὄργανων, διό τόν ποιεῖται, ὅτι τρόπον καὶ ὅταν τὸ ἐπιστόμιον τῆς ἀκουστικῆς σύριγγος ὑπὲρ γωνίαν, μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰς 90 μοίρας, ἀποσπασθῇ τοῦ ἐπιστομίου τοῦ μικροφώνου. Ἐὰν μεταξὺ τῶν δύο ἐπιστομίων παρεισαγθῇ σωλήνη ἐκ γάρτου, χαρτονίου ἢ καὶ λεπτοῦ ξύλου διότονος παραδόξως ἔνισχυεται καὶ ὅταν ἔτι οἱ σωλήνες εἰναι κεκλιμένοι. Οἱ ὕγειες δύνανται νὰ μεταδοθῇ εἰς ἀποτάτεις, οἷα ἡ ἀπὸ Βιέννης εἰς Πράγαν καὶ ἀπὸ συνδρομητοῦ εἰς συνδρομητήν. Ἐκαστον ὄργανον ἔχει ἴδιον τόνον, ὅστις, καλῶς διηγείται τῷ ὄργανῳ, ἀποβινεῖ λιμονικῶτας καὶ ἰσχυρός, εἰς τρόπον ὥστε κατέπιν μικρῆς ἀσκήσεως, δύνανται τις νὰ ἔννοιηση ἢν τὸ ὄργανον ἔνικα καλῶς διηγείται.

Ἐκ τῶν μικρῶν ἦδη τούτων ὑποδείξεων καταρράκτης ὅτι ἡ σπουδαῖς αὕτη ἀνακάλυψις δύνανται καὶ πρακτικῆς νὰ τύγῃ γρηγοριοποιήσεως. Καὶ πρῶτον ἐκάστη ἀκουστικὴ σύριγξ διευθετεῖται κατὰ τὸν μῆλλον κατάλληλον δι' αὐτὴν τρόπον, διὸ τῆς γρηγοριοποιήσεως; διὸ δύο τοιούτων ἀπὸ κοινοῦ παράγεται ἀρμονικὴ συμφωνία. Τοῦτο σπουδαῖς ὅταν την πρακτικὴ γρήγορει, διέτι ἡ ἔντασις τῆς τῆς ἀκοῆς αἰσθησέως κατὰ τὴν τηλεφώνησιν ἔξαρτται κυρίως ἀπὸ τῆς καταστάσεως τοῦ δεγχομένου τὸ τηλεφώνημα ὄργανου. Πρὸς τοῦτο δι' αὐτοῦ περιττὰ ἀποθεῖσται καὶ πάντα τὰ συμπληρωματικὰ κατὰ τὴν τηλεφώνησιν βοηθήματα. διέτι ἀπλῆ κίνησις μογγλῶς ἀρκεῖ. Ἰνα θέση εἰς ἔνέργειαν τὸ τηλεφώνον τοῦ δεγχομένου τὸ τηλεφώνημα σταθμοῦ· ἡ δὲ ἀκουομένη φωνὴ τοσοῦτον ἰσχυρὰ ἀποθεῖται, ὥστε καθίσταται ἀκουστὴ κατὰ μῆκος πολλῶν διωματίων καὶ διαδρόμων.

Ἐπὶ τέλους διὰ τοῦ ἀνωτέρου τρόπου δύνανται γίνεσθαι ἡ ἀναπαραγόστι καὶ μουσικὴ τεμάχια· τοιοῦτο τηλεμικροφωνικὸν ὄργανον. διὰ συσκευῶν ποικιλῆν ἔχόντων τὴν ὡς πρὸς τὸν ἵχον διευθύνσιν δὲν θὰ ἔνεπαις μικρὸν ἐντύπωσιν, ὅταν μάλιστα ληφθῇ ταῖτοργόν τοῦ· ὅφει ἡ ἀπλότητη τῆς κατασκευῆς. Τοιοῦτο μουσικὸν ὄργανον σκέπτεται νὰ ἔκθεσῃ ἐν Σικάγῳ διὰ τὴν ἀνακάλυψιν ποιησάμενος κ. Λέκαρτ.

ΙΑΤΡΙΚΑ.

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ

Εἰς τῶν συνεργατῶν τῆς Ἀστραπής ἔτυχεν ἐσγάτως συνεντεύξεως μετὰ τριῶν τῶν κυριωτάτων γάλλων ιατρῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀναφερομένην, ἐν Ρωσίᾳ ἀνακάλυψιν θεραπείας τοῦ καρκίνου. Κατὰ τὴν ἐν Παρισίοις ληφθεῖσαι ἔκθετιν, διδάκτωρ Πάτσεφ τῆς Μόσχας ἐθεράπευσε δύο κυρίας, παχούσας ἐκ τοῦ νοσήματος, μεταβάτας δὲ παρὰ τῷ Πάτσεφ τῇ 10/22 Ιουλίου καὶ ὑποβληθεῖσας ὑπὸ αὐτοῦ ἀμέσως εἰς λουτρὸν ἐκ θεῖκῶν ἀτμῶν. Αἱ δύο ἀτθενεῖς αὐτοῦ μετέβαινον παρ' αὐτῷ διὰ τῆς ἔθιδομάδος μέγρι τῆς 24/5 αὐγούστου, τοῦτόστιν ἐκάστη ἐποιήσατο τέσσαρα ἀκριβῆς λουτρὰ καὶ ἦδη ἀναφέρονται ὡς πληρέστατα ἀναρρόστατα, μολονότι προτιγομένως οἱ ιατροὶ παρήτησαν αὐτὰς ὡς ἀνιάτους. Λέγεται διὰ μία τῶν κυριῶν τούτων ἀνήκει εἰς τὴν ρωσικὴν αὐλήν καὶ τὸ τηλεγράφημα, ὅπερ ἔγγειλε τὴν θαυμασίαν θεραπείαν προσετίθει διὰ τοῦ Τσάρος; ἀπέστειλε τὸν ὑπασπιστὴν αὐτοῦ ἵνα συγχρῆται τῷ ιατρῷ Πάτσεφ ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ αὐτοῦ καὶ ταῖς πρὸς τὴν ιατρικὴν ἐπιστήμην ὑπηρεσίας.

Ο διδάκτωρ Γερμανὸς Ζέε, μεθ' οὐ ἔτυχε συνεντεύξεως εἰς τῶν συνεργατῶν τοῦ Γαλάτου εἰπεν διὰ τὰ περὶ τῆς θεραπείας λεχθέντα αὐτῷ ἐφαίνοντό πως παραδόξα καὶ διὰ δὲν ἐπίστευεν διὰ τὴν γρηγοριοποιήσεις θεραπεία ἡδύνατό ποτε νὰ παραγάγῃ τὰ ὑποδειχθέντα ἀποτέλεσματα.

Ο Ιατρὸς Ἀρμάνδος Δεπρὲ ὑπέδειξεν ὅτι πολλοὶ ἔχουσαν ὅτι θεραπεύουσιν τὸν καρκίνον, ἀλλ' ὅτι αἱ μέθοδοι αὐτῶν ἀπεδείχθησαν ἀσυττελεῖς εἰς τὸν σκοπόν.

Ο Ιατρὸς Παύλος Τιλλὼ ἀπεδεῖξατο διὰ τὴν θεραπεύσαν τὸν καρκίνον, ὃτι ἐποιεῖτο μίαν τῶν ἐπωφελιστέρων ἀνακαλύψεων ἐν τῇ ἀνθρωπότητι, ἀλλὰ προσέθηκεν διὰ μέγιον τοῦδε ἡ ἐπιστήμη ἀπεδείχθη ἀνίσχυρος πρὸς ἐκρίζωσιν τοῦ νοσήματος.

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΑ.

Ο ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Ο κ. Κρίστων Μπράουν ἐπανέλαβε τὴν συγκριτικὴν μελέτην τοῦ ἐγκεφάλου παρὰ τῷ ἀνδρὶ καὶ τῇ γυναικὶ, ἀφοῦ δὲ ἐπεβεβίωσεν διὰ τὸ βάρος τοῦ γυναικὸς ἐγκεφάλου εἶναι μικρότερον τοῦ τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τριάκοντα περίπου γραμμάρια, παρετέρησεν διὰ οἱ μετωπικοὶ λοβοὶ ἔττον ἀποτελεσματικῶν βρέγχονται παρὰ τῇ γυναικὶ ὑπὸ τοῦ αἵματος ἢ παρὰ τῷ ἀνδρὶ καὶ διὰ τούναντίον ἡ τοῦ αἴματος κυκλοφορία εἶναι ζωηρότερα ἐν τοῖς ὀπισθίοις καὶ τοῖς ἀνωτέροις τμήμασιν.

Ο κ. Μπράουν παρετέρησε πρὸς τούτοις διὰ τὰ ὑπίσθια μέρη τοῦ ἐγκεφάλου, ἡ παρεγκεφαλίς καὶ οἱ ινιακοὶ λοβοί, εἶναι μᾶλλον ἀνεπτυγμένα παρὰ ταῖς γυναικίν, διὰ δὲ ἀριστερὸς ἐγκεφαλοῦ τῆς γυναικὸς εἶναι κατώτερος τὸ βάρος τοῦ δεξιοῦ καὶ διὰ αἱ στροφὴν αὐτοῦ εἰσιν ἔττον πολύπλοκος καὶ ἀπλούστεραι ἢ παρὰ τοῖς ἀνδράσιν.

Τέλος διὰ αἱ διάμετροι τῆς ἐσωτερικῆς καρωτίδος καὶ τῆς σπονδυλικῆς στήλης παρουσιάζουσι σαφεῖς διαφορὰς παρὰ τοῖς δυοῖς φύλοις. Ἐπὶ 10 ἐγκεφάλων ἐφήβων, ἀπηλλαγμένων παντὸς ἐγκεφαλικοῦ νοσήματος καὶ ἀγόντων τὸ 25 — 30 ἔτος τῆς ἡλικίας ἡ ἐσωτερικὴ καρωτίς ἔχει μέσην διάμετρον 28 χιλιοστού. πρὸς δεξιὰν καὶ 27 πρὸς ἀριστεράν, ἐνδιὰ τὴν σπονδυλικὴν στήλην ἡ μέση διάμετρος εἶναι 22 χιλιοστομέτρων πρὸς δεξιὰν καὶ 18 πρὸς ἀριστεράν. Ἐπὶ 10 γυναικείων ἐγκεφάλων τῆς αὐτῆς ἡλικίας καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὑγιεινούς δροὺς ἡ ἐσωτερικὴ καρωτίς ἔχει μέσην διάμετρον 26 χιλιοστομέτρων ἐν ἐκάστη πλευρᾷ ἐνῷ αἱ διάμετροι τῆς σπονδυλικῆς εἶναι 23 χιλιοστομέτρων πρὸς δεξιὰν καὶ 20 πρὸς ἀριστεράν. Ἐξ οὐ προκύπτει διὰ τὴν αἴματος, ἐν τοῖς ἐγκεφάλοις τῶν δύο φύλων διεκφέρει τὰ μέγιστα.

Αἱ ἐσωτερικαὶ λοιπὸν καρωτίδες μετὰ τῶν κυριωτέρων αὐτῶν κλάδων εἶναι πολλῷ εὐρύτεραι ἀπολύτως τε καὶ σχετικῶς παρὰ τῷ ἀνδρὶ ἢ τῇ γυναικὶ. Τούναντίον αἱ σπονδυλικαὶ εἰσι μείζουες παρὰ τῇ γυναικὶ ἢ τῷ ἀνδρὶ. Ο δὲ κρανιακοὶ κοριός, διὰ τις ἀποτελεῖ συνέγειαν τῶν σπονδυλικῶν, εἶναι ἐπίσης εὐρύτερος, τῇς μείζης διαμέτρου αὐτοῦ οὔσης 28 χιλιοστομέτρος παρὰ τῇ γυναικὶ ἀντὶ τῶν 20 παρὰ τῷ ἀνδρὶ.

Η ΠΡΩΤΗ ΡΥΤΙΣ.

Ἔπειτα τετταρακοντάτετρις ἡδη αἱ πρῶται ἀργυραῖ τρίχες ἥρξαντο ποικιλούσα τὸν στιλπνὸν γαγάτην τῆς κύμης τῆς ἀλλ' ὀλίγαι, ὀλίγισται, οὖται, ἔχαντος ὑπὲρ τὸν γειτόνα τὰ πλευραῖς ἐκείνης κύματα καὶ δὲν διέφαντο εἰκῇ ὅτε ἐλαφρὰ ζεφυρῖται ἐπέπνεε διὰ μέσου των.

Ἐκάθιτο ρεμβίζουσα ἀπέναντι κατόπτρου, ὅπερ παρετέρησε προστικῶς καὶ μετὰ λεπτῆς μελαγχολικῆς ἐκφράσεως διότι, τοῦ ζεφύρου ἐπιπνεύσαντος, ἐφάνησαν ἐν αὐτῷ αἱ ἀργυραῖ τρίχες τότε ἐμειδίασε θιλιθερῶς, διανοιγόθεντων διὰ τῶν γειτόνων, ἔχαντος ἡ κανονικὴ ἔτι τοις τῶν ὄδοντων ἀλλά, περίεργον! οὗτοι δὲν εἴχον πλέον τὴν μαργαρώδη λάμψιν των. Τὸ μειδίαμα κατέστη θιλιθερώτερον, καὶ ιδοὺ ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς ἐγκαρπία ρυτίς ἐνεργαίσθη ἥτον ἡ πρώτη ρυτίς ὡς, ἀπεν-